

OBC

4 DE NOVEMBRE
SALA 1 PAU CASALS

DVOŘÁK: CONCERT PER A VIOLONCEL

TAST D'ORQUESTRA
ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA
I NACIONAL DE CATALUNYA

PROGRAMA DE MÀ

ANTONÍN DVOŘÁK

(Nelahozeves, República Txeca 1841 - Praga 1904)

CONCERT PER A VIOLONCEL EN SI MENOR, OP. 104

(1894 - 1895) - 40'

Allegro

Adagio ma non troppo

Finale: Allegro moderato

Narek Hakhnazaryan, violoncel

ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA I NACIONAL DE CATALUNYA

NAREK HAKHNAZARYAN, VIOLONCEL

JAN WILLEM DE VRIEND, DIRECCIÓ

PRIMERS VIOLINS Jaha Lee, concertino associada / Raúl García, assistent de concertino / Sarah Bels / Walter Ebenberger / Ana Galán / Natalia Mediavilla / Lev Mikhailovskii / Ivan Percevic / María Pilar Pérez / Anca Ratiu / Jordi Salicrú / Aurora Zoderu-Luca **SEGONS VIOLINS** Alexandra Presaizen, solista / M. José Aznar / M. José Balaguer / Jana Brauning / Patricia Bronisz / Clàudia Farrés / Alzy Kim / Melita Murgea / Josep Maria Plana / Robert Tomàs **VIOLES** Aine Suzuki, solista / Adolfo Hontañón*, assistent invitat / Christine de Lacoste / Josephine Fitzpatrick / Sophie Lasnet / Jennifer Stahl / Andreas Süssmayr / Adrià Trulls **VIOLONCELS** José Mor, solista / Blai Bosser / Irene Cervera / Lourdes Duñó / Vincent Ellegiers / Jean-Baptiste Texier **CONTRABAIXOS** Christoph Rahn, solista / Dmitri Smyshlyaev, assistent / Matthew Nelson / Albert Prat **FLAUTES** Christian Farroni, assistent / Beatriz Cambirls **OBOÈS** Dolores Chiralt, assistent / José Juan Pardo **CLARINETS** Josep Fuster, assistent / Francesc Navarro **FAGOTS** Ignacio Soler*, solista invitat / Slawomir Krysmalski **TROMPES** Juan Conrado García, assistent / David Bonet / Pablo Marzal, assistent **TROMPETES** Ángel Serrano, assistent / Andreu Moros* **TROMBONS** Gaspar Montesinos, assistent / Vicent Pérez / Raúl García, trombó baix **TUBA** José Vicente Climent* **TIMBALES** Luc Rockweiler **PERCUSSIÓ** Juan Francisco Ruiz

ENCARREGAT D'ORQUESTRA Walter Ebenberger

RESPONSABLE DE DOCUMENTACIÓ MUSICAL Begoña Pérez

RESPONSABLE TÈCNIC Ignasi Valero

PERSONAL D'ESCENA Luis Hernández*

* Col·laborador/a

COMENTARI

per Eva Sandoval

EL VIOLONCEL: LA VEU DE L'ORQUESTRA

El centre neuràlgic d'una orquestra simfònica són els instruments de corda fregada, és a dir, aquells que requereixen un arc per a la seva interpretació: violins, violes, violoncels i contrabaixos. Entre ells, el violoncel és el més versàtil. Gràcies al seu registre greu, la secció de

violoncels d'una orquestra fa de fonament de tot l'edifici simfònic. Però també poden encarregar-se de passatges solistes espectaculars o de línies melòdiques en la seva tessitura més aguda. De fet, gràcies al seu timbre envellutat, tradicionalment s'ha considerat que el violoncel és l'instrument de corda que més s'assembla a la veu humana.

Des de finals del segle XVII, han estat molts els compositors que han posat en valor les qualitats extraordinàries i úniques d'aquest instrument. Una de les millors estratègies per fer-ho és el gènere del concert per a violoncel, que permet l'excel·lència de la destresa i virtuosisme del solista en un continu diàleg amb el conjunt orquestral. Tot i que hi ha grans concerts en el repertori del violoncel, com els de Boccherini, Haydn, Schumann, Saint-Saëns, Elgar, Xostakóvitx o Dutilleux, el de l'autor txec del Romanticisme Antonín Dvořák (1841-1904) destaca amb llum pròpia per la bellesa dels seus temes, la fluïdesa del seu discurs, l'exuberància de la seva orquestració i la brillant escriptura per al solista. El seu protector, Johannes Brahms, després de veure la partitura de l'obra va afirmar: «Com és que ningú mai m'ha dit que es podia escriure per a violoncel així? Si ho hagués sabut, jo també hauria compost un concert». I això que, en la seva joventut, Dvořák, hàbil intèrpret de violí i viola, no confiava gaire en les possibilitats del violoncel com a solista.

Amb 53 anys va concloure aquest Concert per a violoncel en si m, op. 104, que va escriure fonamentalment a Nova York, on portava exercint més de dos cursos com a professor del Conservatori Nacional. La nostàlgia per la seva Bohèmia natal es manifesta en el caràcter intensament melancòlic, fins i tot dolorós, dels dos materials musicals sobre els quals es desenvolupa el primer moviment, "Allegro". El tema principal l'introdueixen els clarinets a l'inici mateix de l'obra, i el segon, el posa la trompa en un dels seus grans solos en el repertori orquestral. L'"Adagio ma non troppo" és el verdader cor emocional de la peça. S'inicia amb el caràcter bucòlic i pastorívol dels instruments de vent fusta sobre els quals el solista canta una melodia dolça, espiritual i elegíaca. Finalment, en l'"Allegro moderato" trobem la influència de les sonoritats i les danses folklòriques eslaves que tant van inspirar Dvořák. Però, a més de la seva riquesa musical, aquesta partitura revela un gran secret. En el segon i tercer moviments, el compositor cita clarament en diferents passatges carregats de tendresa, profunditat i passió la seva pròpia cançó "Lasst mich allein" (Deixa'm en pau). Es tractava de la peça favorita de la seva cunyada Josefina Čermáková, qui realment havia estat el seu gran amor de joventut i la vida de la qual s'apagava mentre el txec escrivia aquest concert.

PRINCIPALS MITJANS PATROCINADORS

